

บทที่ 7

การวิเคราะห์

ประสิทธิภาพสื่อสารในการแสดงตลกจากวีซีดีบันทึกการแสดงสดของวงโปงลางสะออน ตอน อะเมซิ่งไทยแลนด์

วีซีดีบันทึกการแสดงสดของวงโปงลางสะออน ตอน อะเมซิ่ง ไทยแลนด์

วีซีดีคอนเสิร์ตโปงลางสะออน ตอน อะเมซิ่ง ไทยแลนด์ เป็นวีซีดีบันทึกการแสดงคอนเสิร์ตใหญ่ครั้งที่ 3 ของวงโปงลางสะออน ซึ่งเปิดการแสดง 1 รอบ คือ วันที่ 1 กันยายน 2550 ณ อิมแพคอารีนา เมืองทองธานี ประกอบด้วยวีซีดีจำนวน 3 แผ่น โดยมีลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. Interlude logo RS Promotion ,PLC
2. Interlude logo RSiam Co.,th
3. คำเตือนเรื่องลิขสิทธิ์วีซีดี
4. เมินูบอกเนื้อหาวีซีดีแผ่นที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย VTR เปิดตัว, โชว์นางไห, โชว์เซิ้งกะลาละอ่อน, อี๊ด สาละวันรำวง, จี๊จ๊เพลงเปิดใจสาวแต และอี๊ด ลาล่า ลูกูโชว์เพลงโปงลางสะออนมาแล้วจ้า
5. กราฟฟิกชื่อคอนเสิร์ต และภาพอี๊ด, ลาล่า, ลูกู
6. เนื้อหาการแสดง (จบแผ่นที่ 1)
7. เมินูบอกเนื้อหาวีซีดีแผ่นที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย โชว์ความสามารถพิเศษพ่อแม่ศิลปิน, เปิดตัวสมาชิกใหม่ โอมเพียงและจอนนี่, อ้อยโชว์เพลงรำกล่อมทุ่ง, โชว์กุ่มสุทธิราชวงศ์เทวัญ, โชว์วงสะล้อ และโชว์บิว กัลยาณี
8. เนื้อหาการแสดง (จบแผ่นที่ 2)
9. โฆษณาภาพยนตร์เรื่อง โปงลางสะดัง รำซิ่งสายหน้า
10. เมินูบอกเนื้อหาวีซีดีแผ่นที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย โชว์รามโนราห์ภาคใต้, โชว์จินตหรา พูนลาภ, โชว์เพลงอะเมซิ่งไทยแลนด์
11. เนื้อหาการแสดง
12. เบื้องหลังการแสดงคอนเสิร์ต

โดยในเนื้อหาการแสดงที่ถือเป็นตัวบทที่ต้องการสื่อสารของวีซีดีชุดนี้ จะเริ่มต้นด้วย VTR ซึ่งล้อเลียนการรายงานข่าวของ CNN โดยพูดถึงความโด่งดังของและบรรยากาศแฟนคลับที่คลั่งไคล้วงโปงลางสะออนจากการทัวร์ทั่วโลก การสัมภาษณ์ความรู้สึกของอี๊ด ลาล่า ลูกู

ลู๋ และโยงมาถึงการเดินทางกลับมาจัดคอนเสิร์ตใหญ่ที่ประเทศไทย จากนั้นตัดเข้าไปในคอนเสิร์ตจริง และเริ่มด้วยการแสดงดีดไห่จากโอ๋ อ้อย ต่อด้วยเซ็งกะลาละอ่อนจากเด็กๆนักแสดงประกอบ จากนั้นอีดโชว์เดี่ยวโปงกลางและเป่าแคนและต่อด้วยการร้องเพลงสาละวันร่วง เมื่อจบแล้วทักทาย และเล่นมุกผู้ชม และคืนด้วยการขโมยซีนร้องเพลงเปิดใจสาวแต่โดยจี้จี้ อีตขโมยซีนกลับ ด้วยการเปิดตัว ลาล่า ลูลู๋ ในเพลงโปงกลางสะออน เสรีจแล้วอีด ลาล่า ลูลู๋ เล่นมุกกับผู้ชม มุกภาษา มุกผู้ชม ให้ตีบ มุกแซวเฮียอ้อ โยงเข้าการเชิญพ่อแม่ของตนมาเล่นตลกร่วมกันบนเวที เปิดตัวโอมเพียงและ จอห์นนี่สมาชิกใหม่ของวงมาโชว์การเล่นเครื่องดนตรีพื้นบ้าน คืนด้วยการร้องเพลงเสียงซอสังสาว ของอีด จากนั้นเป็นการตีประชันโปงกลางของสมาชิกวง ซึ่งแบ่งออกเป็นสองฝ่าย ลาล่า ลูลู๋ จี้จี้ จอห์นนี่และโอมขอแยกวง คืนด้วยการร้องเพลงรำกล่อมทุ่งของอ้อย จากนั้นเป็นการแสดงของภาค กลางโดยเปิดตัวกุง สุทธิราชพร้อมด้วยลูกวงใหม่ คือคณะของลาล่าที่แยกตัวไป เกิดการประชัน ลีกระหว่างกุงกับอีด ต่อด้วยการแสดงของภาคเหนือคือวงสะล้อ มาโชว์เพลงและสอนให้อีดรู้จัก กับวัฒนธรรมของคนเหนือ ต่อด้วยการการแสดงของภาคใต้ โดยบิว กัลยาณี มาโชว์เพลงและสอน อีดเรื่องการรำโนราห์ ต่อด้วยการแสดงจากภาคอีสาน โดยจินตหรา พูนลาภ โชว์เพลงและสอน ลาล่าเรื่องการเอื้อนลูกค้อ จบแล้วเป็นการรวมศิลปินจากทุกภาคร้องเพลงร่วมกัน ในเพลงอะเมซิ่ง ไทยแลนด์

จากการวิเคราะห์วีซีดีชุดอะเมซิ่งไทยแลนด์ นี้ การแสดงบนเวที ถือเป็นตัวบทที่ต้องการ สื่อสารสู่ผู้ชม โดยผู้วิจัยพบว่าพบตัวบทที่เกิดขึ้นรอบๆตัวบทหลัก ซึ่งถือเป็นผลิตการสื่อสารในการแสดงตลกในวีซีดีชุดนี้ ผู้วิจัยพบว่าลักษณะผลิตในการแสดงตลก แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

3. ผลิตการสื่อสารในระดับเนื้อหาการแสดง หรือ ภายในตัวบท (Endoparasite)
4. ผลิตการสื่อสารในระดับการนำเสนอวีซีดี หรือ ภายนอกตัวบท (Ectoparasite)

ส่วนที่ 1 ผลิตการสื่อสารในระดับเนื้อหาการแสดง หรือ ภายในตัวบท (Endoparasite)

ผู้วิจัยพบว่าผลิตการสื่อสารที่พบในการแสดงตลกของโปงกลางสะออน ตอน เดอะ โชว์ มาสโก สะออน จำแนกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ผลิตที่เกิดจากการใช้วัจนภาษา
2. ผลิตที่เกิดจากการใช้อวัจนภาษา
3. ผลิตที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน

โดยทั้ง 3 ประเภท มีรายละเอียดดังนี้

1. ประสิทธิภาพที่เกิดจากวัจนภาษา (Paralanguage or Para Verbal Communication)

ผู้วิจัยพบว่าในการแสดงตลกของโปงลางสะออนตอน อะเมซิ่งไทยแลนด์นั้น ยังคงพบ ประสิทธิภาพสื่อสารที่เกิดจากการใช้เสียงพูด และการใช้เทคนิคการเปล่งเสียงในลักษณะต่างๆ รวมไปถึงท่วงทำนองของเสียงในแบบที่ใกล้เคียงกับตอนไลฟ์ อิน บางกอก และตอนเดอะโชว์ มาสโก สะออน เนื่องจากบุคลิกของนักแสดงหลัก เช่น ลาล่า ลูลู่ ยังคงเป็นเช่นเดิม ทั้งนี้ มีรูปแบบที่แตกต่าง กันบ้างเล็กน้อย ด้วยการเพิ่มตัวแสดงขึ้นอีก คือจอห์นนี่ และโอมเพียง จึงทำให้มีประสิทธิ ภาพเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ประสิทธิภาพสื่อสารในตอนอะเมซิ่งไทยแลนด์นั้น พบในปริมาณที่ น้อยกว่าตอนอื่นๆ เนื่องจากในตอนนี้ จะมีแซ่กรับเชิญ ซึ่งเป็นเหล่านักร้องลูกทุ่งของอาร์สยาม ซึ่ง เป็นตัวแทนของภาคต่างๆ ทั้งเหนือ กลาง ใต้ มาร่วมโชว์เพลง และแสดงความสามารถ จึงทำให้ลา ล่า และลูลู่ไม่ได้มีโอกาสแสดงบุคลิกของตนเอง หรือใช้มุขที่เป็นประสิทธิภาพมากนัก

โดยในระดับของประสิทธิภาพเพียงอย่างเดียว พบลักษณะของประสิทธิภาพ ดังนี้

1.2 การดัดแปลงเสียง (Speech Modification)

1.1.1 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะเหมือนคนพูดไม่ชัด ในการแสดงของโปงลางสะออน ตอน อะเมซิ่งไทยแลนด์นั้น ลูลู่จะยังคงถูกวางตัวให้แสดงบทบาทเป็นสาวพม่าอพยพ ซึ่งจะ แสดงออกโดยการดัดแปลงเสียงเพื่อเลียนแบบชาวพม่า ซึ่งพูดภาษาไทยไม่ชัด ถือเป็นลักษณะ ประสิทธิภาพที่เกิดจากวัจนภาษาอย่างหนึ่ง โดยลักษณะการพูดไม่ชัด เช่นเดียวกับตอนไลฟ์ อิน บางกอก และตอนเดอะโชว์มาสโกสะออน การพูดไม่ชัดของลูลู่ อาจสร้างความตลกในระยะแรกๆของการ แสดง ในกรณีที่ผู้ชมไม่ทราบมาก่อนว่าลูลู่พูดไม่ชัดหรือไม่เคยชมการแสดงของโปงลางสะออนมา ก่อน แต่พอชมการแสดงไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง ประสิทธิภาพการดัดแปลงเสียงลักษณะนี้ อาจไม่สร้าง ความรู้สึกตลก เพราะผู้ฟังคุ้นชินและไม่รู้สึกผิดปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.1-7.9

สถานการณ์ 7.1 : อัดสงสัย ว่า ลูลู่ ฟังลาล่า รู้เรื่องได้อย่างไร

ลาล่า : โอเค ลูลู่ยูโน อาร์ยูโน ยูลิสชั่นมี อาร์ยูได้นันเดอร์สแตนท์ ไอสปีคอัพยู อาร์ยู ชาวดีเท็คเอวี่บาคี้ อาร์ยูลอคออนเดอะแอปปี ออนเดอะรันนี่ ยูโน อะ ว้าว คอนเสิร์ต โปงลางสะออน แอท อิมแพคอารีน่า ยูอันเดอร์สแตนท์โอเคิลูลู่

ลูลู่ : อ้อ

อิด : ฟังกันรู้เรื่องได้ไงเนี่ย

ลูลู่ : ทะโหมะเลยนะ ใจ.....โอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะโอะ.....

คนดู : ฮิ้ว....

ลูลู่ : น้าระกันทุโคเลย

อีด : เดี่ยววันนี้ มาตรงนี้ก่อน มาตรงนี้ก่อน ตอนนี้เป็นยังไงบ้าง
(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 101)

สถานการณ์ 7.2 : ลูลู่ เล่นมุกจีบตาร

อีด : น่าจะปล่อยให้มันตายไปเลย
ลูลู่ : โโกโหะอยู่นั้นแหละว่ามีมือ มันไม่มีแหละมืออะ มันมีแต่ตอ นู่นหนะ ตรงนี้ยัง
เยอะเลย ดุชิ บินว่อเลย ตงเนี่ยะ เยอะมามาเลยตงเนี่ยะ
ลาล่า : ต่อะอะไร ลูลู่
ลูลู่ : ต่แต่เนี่ยะระเธอโคเดียว
(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 102)

สถานการณ์ 7.3 : ลูลู่ แช่วเฮียเรื่องอมเงินลูกน้อง

อีด : ไม่ค่อยสนิทหรอก ตั้งแต่เข้าบริษัทเฮียบอกว่าจะเจอเราแค่สองครั้ง
ลาล่า : อ้อ
ลูลู่ : ครั้งแรว
อีด : ตอนเซ็นสัญญา
ลาล่า : ค่ะ
ลูลู่ : ครั้งที่สองแหละ
อีด : วันที่จะไล่เราออกนี่แหละ นี่ไงอยู่นี่ ไปถามเฮียสิ ว่าเงินอยู่ไหน
ลูลู่ : เดี่ยวลูลู่เอง เฮียคะ ลูลู่ถามจริงๆเถอะคะ ตอนไหนจะจ่ายเงินไปงลาสะออกซักที
แหละคะ
(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 103)

สถานการณ์ 7.4 : ลูลู่ ลาล่า แช่วอีดเรื่องหน้าบาน

ลาล่า : พี่ๆ เดี่ยวก่อนคะ ลาล่ากำลังสงสัยอะไรบางอย่างคะ ทำไมหน้าพี่กับหน้าน้องไม่
เห็นเหมือนกันเลยคะ
อีด : ไปยืนนู่นเลย
ลูลู่ : ทำไมหน้าน้องเลยเลย หน้าพี่บ้านบาน
ลาล่า : หน้าพอกับแม่พี่ก็ได้บ้านนะหนูว่า
อีด : โห...กูอยากเห็นหน้าพอมึงจัง

ลู ลู : ฮ่าๆๆ โสณาเลย
(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 3 รหัส CSM 104)

สถานการณ์ 7.5 : ลู ลู มองหาคุณแม่

อิด : มีแม่มีนะ ฮี
ลู ลู : ทำผู้ไซขา แม่ลูลูก็มาเหมือกาฮะ
อิด : แม่ลูลูก็มา อยู่ไหน
ลาล่า : ไหนหละ ยามหนอมอะ มาถูกมั๊กกรุงเทพนะ
ลู ลู : อ้อ หนะไง เตียนะ แปะหนืออะ
อิด : แม่ลูลูนี้ก็อายุเยอะแล้วนะครับ
ลู ลู : เดี่ยหลงทาง

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 3 รหัส CSM 105)

สถานการณ์ 7.6 : ลู ลู ขวนคุณแม่เดิน

อิด : เอาง มึงตึงบรยากาศไปเศร้าซะงั้นอะ เค้ากะลังมันๆ ตึงไปเศร้าเลย ฮัย..
ลู ลู : ไม่ต้อไปแซะกะคนอื่นนะ เอาแค่ว่าที่ทำได้นะแม่
แม่ : จะ

แม่และลูลูเดินพร้อมกัน

อิด : สงสารแม่เกอะลูลู
ลู ลู : เล่นได้แค่นี้หลอ นะโตตรีเล่นได้แค่นี้หลอ แมยังมีแรงต่อนะเนี่ย
เป็นไงแม่

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 3 รหัส CSM 106)

สถานการณ์ 7.7 : ลู ลู อิด ลาล่า พูดคุยเรื่องการนั่งเครื่องบิน

อิด : นั่งชั้นอะไรอะ
ลาล่า : ธรรมดา
อิด : เฟิร์สคลาส
ลู ลู : นั่งเคือมาเหมือกัน
อิด : นั่งห้องอะไร ไม่เห็นเห็นแม่เลย
ลู ลู : จะเหได้ไง ก็แม่นั่งห้องกะตันนู่น

อี๊ด : มึงจะนั่งตรงไหน ห่องกับตันซีไม้แล้ว มันก็มีที่นั่งแค่สองที่
(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 107)

สถานการณ์ 7.8 : ลูลู่ ลาล่า ชวนเพื่อนแยกวง

อี๊ด : เอ้า ใครจะไปก็ไปเลย คงไม่มีใครหรอก

ลูลู่ : ใครจะไปกับลูลู่กะลาล่ามาผ่านเลเล่

ลาล่า : มานี้โอม พี่อี๊ดเข้าไม่ไหวค่าตัวมาหลายงวดแล้วหละ เปลี่ยนใจได้นะ

ลูลู่ : คิดเอาเอว่าจะอยู่หรือจะไป

จอร์นนี่ : โอเค อะไรก็ได้

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 108)

สถานการณ์ 7.9 : ลูลู่ ลาล่า ถามเรื่องของหายกับ กุ้ง สุทธิราช

ลูลู่ : ไส้ล้วยมะเลยฮะ ทำไมพี่กูไม่ใส่ซีพีอะลิเกออกมาหละฮะ

กุ้ง : จริงๆวันนี้ พี่ต้องแต่ลิเกออกมาโชว์ เพราะว่าแฟนลูกเกก้มากันเยอะ แต่ รู้มัยว่า
เพราะอะไร

ลาล่า : ทำไมหละคะ

กุ้ง : พี่แขวนชุดไว้ข้างหลัง แล้วชุดพี่หาย หาหวัชโมยไม่เจอด้วย ไม่รู้หายไปไหน
อี๊ดใส่ชุดลิเกเดินออกมา

ลูลู่ : สีอะไลฮะ พี่กูหา

กุ้ง : สีแดง

ลาล่า : สีแดง มีเพชรเยอะมัยคะ

ลูลู่ : ที่หวัชมีเดาะไม้ไซมัยฮะ

กุ้ง : ไซ

ลูลู่ : ตะหูก็เป็นพะไซมัยฮะ

กุ้ง : ไซ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 109)

อย่างไรก็ตาม ในตอนอะเมซิ่งไทยแลนด์นี้ ไม่พบประวัติจากการดัดแปลงเสียงที่ทำให้เกิด
ความกำกวมของภาษา เพื่อสร้างความตลกขบขันเหมือนตอนไลฟ์ อิน บางกอก และตอนเดอะไฮว
มาลโกสะออนแต่อย่างใด

1.1.2 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะคล้ายคำในภาษาต่างๆ

ผู้วิจัยพบว่าในการแสดงตอนอะเมซิ่ง ไทยแลนด์ พบผลจากการดัดแปลงเสียงจำนวนมากที่ใช้วิธีการดัดแปลงเสียงคำให้มีสำเนียงคล้ายเสียงในภาษาต่างๆ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร โดยแท้ที่จริงแล้วเสียงที่เปล่งออกมานั้น เป็นคำที่ไม่มี ความหมาย

■ การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะคล้ายคำในภาษาอังกฤษ

ส่วนใหญ่แล้วการดัดแปลงเสียงให้เป็นภาษาอังกฤษจะเป็นผลที่เกิดจากลาล่า เนื่องจากบุคลิกของลาล่านั้น ต้องแสดงเป็นสาวอินเตอร์ ที่พูดไทยคำอังกฤษคำ ดังนั้นมุกของลาล่า จะเป็นมุกตลกที่เกิดจากการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความตลกอยู่ที่การหาคำแปลๆ ที่ออกเสียงคล้ายภาษาอังกฤษมาพูด หลักการของมุกตลกประเภทนี้ คือ การทำให้เกิดความสงสัยว่าสิ่งที่พูด หมายความว่าอย่างไร แล้วจะมีอีกคนหนึ่งมาตบมุกให้ โดยแปลเป็นภาษาไทย ซึ่งเป็นคำแปลที่ทุกคนคาดไม่ถึง การเล่นกับกลไกลของเรื่องที่ไม่น่าเป็นไปได้ จึงทำให้เกิดความตลกขบขันขึ้น อย่างไรก็ตาม ในตอนอะเมซิ่ง ไทยแลนด์นี้ ผู้วิจัยพบว่านอกจากลาล่าแล้ว อีดยังทำปรีติประเภทนี้ด้วย ซึ่งจะปรากฏในบริบทที่อีดยึดต้องต่อปากต่อคำกับลาล่า หรือพูดกับนักแสดงรับเชิญที่เป็นชาวต่างชาติจริงๆ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.10-7.13

สถานการณ์ 7.10 : อีดีเล่นมุกกับชาวต่างชาติ

อีดี : เยสๆ แท็งคิ้ว โอเค แท็งคิ้ว ไอเลิฟยู แท็งคิ้ว อะอิสสมาย อะมีส
ไทยแลนด์ อาไมลิกะเพลบ้านไผ่ อะลิกะเบพิะ ตบมือให้เพื่อนเราหน่อย
ครับ นี่ต้องไปหัดพูดให้ชัด จะได้คุยกันรู้เรื่อง ขอขอบคุณโอ้ อ้อยพาจีจี้กลับ
เข้าไปก่อนเลย

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 201)

สถานการณ์ 7.11 : อีดีพยายามคุยเป็นภาษาอังกฤษกับ ลาล่า

อีดี : วัดอิดอินอะแมน ซะเวนนี่

ลาล่า : โน้ ไอ ไตินสปีคยู

อีดี : สะมาธิ สะมาธิ สะมี๊ส

ลาล่า : ๊ว๊ย อิสสะคอนเสิร์ตโปงกลางสะออน

อีดี : ฟังมาไลล์ส

ลาล่า : ห้า

อิด : ฟังมาโลลัส

ลาล่า : ฮ้า

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 202)

สถานการณ์ 7.12 : ลาล่าแต่งตัวให้คุณพ่อ

อิด : ตู๋ มันจะทำกับพอกับแม่มัน มันจะให้เหมือนตัวเองนะดูสิ เอาละ

ลาล่า : แดดดีใส่กระโปรงสี มามีใส่กุหลาบสี อะยูนิคอสอิด ฟลาวเวอร์อะยูนิ
พาวนุริส

อิด : กล้าใส่เหรอหนะ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 203)

สถานการณ์ 7.13 : อิดภาษาอังกฤษกับ จอห์นนี่ให้โชว์ความสามารถ

อิด : อยากให้โชว์ก่อนว่าเขาเก่งจริงมั๊ย แล้วก็ทำได้จริงมั๊ย จอห์นนี่ ยูชะมา
ย ไซ้ลิสอาย สะมายอิด

จอห์นนี่ : เยส

อิด : เอาเครื่องดนตรีมาโชว์เลย ของจอห์นนี่ก่อนนะครัับ เป็นฝรั่งที่เล่นสเกิต
บอร์ด

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 204)

■ **การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะคล้ายภาษาเขมร**

ไปกลางสะออน ตอนอะเมซิ่งไทยแลนด์นั้น มีการเพิ่มนักแสดงชื่อโอมเพียงเข้ามาร่วมแสดงเป็นคนเขมร ดังนั้นจึงทำให้เกิดมุกที่นักแสดงคนอื่นๆพยายามสื่อสารเป็นภาษาเขมรกับโอมเพียง จึงเกิดการใช้เสียงที่เลียนแบบ (pastiche) ภาษาเขมรขึ้น ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.14-7.20

สถานการณ์ 7.14 : จอห์นนี่และโอมเพียงรายงานข่าวความโด่งดังของไปกลางสะออน

โอมเพียง : จุกะ จอห์นนี่

จอห์นนี่ : oh that's great to here. There is the great cold over
there?

โอมเพียง : อู๋เนี่ยเลยมาเคย จอห์นนี่อัย

จอห์นนี่ : Oh wow cool. That's great. That's great.

โอมเพียง : มองแน่นอนะ ขณะยาแกงสระฐู ชังพอเที่ยงบีเนอะบีบู
 อัด : รู้สึกตื่นเต้นครับ แต่เราก็เตรียมพร้อมที่สุด ที่จะขึ้นเวทีวันนี้
 ครับ สำหรับแฟนๆที่อยู่ทั่วโลก
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 210)

สถานการณ์ 7.15 : ลาล่า ถามอัดเรื่องชื่อของ โอมเพียง

ลาล่า : ชื่ออะไร คุณคนนั้น
 อัด : ตรีอโรตรีระ ตรีอโร
 โอม : ชะมาชะมองโอม
 ลาล่า : ห้า
 ลูลู่ : อะไรอะ
 อัด : ชะมาชะมองโอม ชะมา ขำมองก็คือผมชื่อ ชะมาชะมองโอมก็คือ
 ผมชื่อโอม ครับ
 ลูลู่ : ชื่อเล่นอะพี่
 อัด : ชื่อเล่นอะ นิคเนม บุเล็มบูไร
 โอม : โอมเพียง
 อัด : โอมเพียง
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 211)

สถานการณ์ 7.16 : อัด ถาม โอมเพียงเรื่อง อาชีพ

อัด : ชะมองโอมนี้ ก่อนที่เค้าจะมาอยู่กับโปงกลางสะออนนี้ เค้ามีอาชีพ
 ลาล่า, ลูลู่: อาชีพอะไรคะ
 อัด : ตาเรอะตารือไร
 โอม : ขายของ
 อัด : ขายของ
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 212)

สถานการณ์ 7.17 : อัด ถาม โอมเพียงเรื่อง การใช้เครื่องสำอางค์

โอม : ไวท์เทนนิ่ง
 อัด : ไวท์เทนนิ่ง ไม่ได้ดูตัวเองเลย

ลู่อู๋ : พี่ แล้วเค้าเคยใช้เองมั้ยอะ

อีด : เคยใช้เองมั้ย

โอม : ประระอ่าๆๆ

อีด : เคย ทำไมด่าจัง

โอม : อาบแดด

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 213)

สถานการณ์ 7.18 : อีด ลาล่า ลู่อู๋คุยกับ โอมเพียง ขณะประชันโปงลาง

เควินตีโปงลาง ตีเล็กลงไปที่พื้นเวที จนลามไปถึงโปงลางของฝั่งตรงข้าม พอวิ่งกลับมา
โปงลางฝั่งตัวเองหายไป

ลาล่า : โปงลางหาย

โอม : บัด บัด บัดโดนน้ำ

อีด : ไฉย มึงจะบ่นอะไรนี่ชะมองโอม

โอม : บัดโดนน้ำ

ลาล่า : ห้า

ลู่อู๋ : ไปจับหนุณา

อีด : คนพูดนี้ไม่เท่าไร ไฉคนแปลนี้ หนักกว่าเค้าอีก

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 214)

สถานการณ์ 7.19 : ลู่อู๋ แปลคำพูด โอมเพียง ขณะประชันโปงลาง

เควิน : โปงลางล่องหนที่

อีด : ฮู้...ล่องหน

โอม : เก็บตะกี้ยเคย

ลาล่า : อะไรอีกอะ แปลมาดิลู่อู๋

ลู่อู๋ : โอมมันเขิน

เควินทำท่าตีโปงลาง และมีเสียงออกมา ทั้งๆที่ไม่มีแผ่นโปงลางอยู่บนแท่นแล้ว

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 215)

สถานการณ์ 7.20 : โอมเพียง และ จอห์นนี่ เดินไปหาลู่อู๋ ลาล่า เพื่อแยกวง

ลาล่า : เย่ อัพพูญ อะยูโน คาม่อน คาม้อน จอห์นนี่ โอม ปราไปรี สิปราไปรี

จอห์นนี่และโอมเดินไปหาลาล่าลูลู

ลาล่า : มานักอนไปรี

อีด : มีที่อวรียังหละ

ลูลู : มีแล้วฮะ

อีด : วงอะไร

ลูลู : ไปกลางสะออนกว่ามักมิก

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 216)

1.2 การใช้ท่วงทำนองของเสียง (Speech Intonation)

ในตอนอะเมซิ่ง ไทยแลนด์นี้ ไม่พบผลผลิตจากการใช้ท่วงทำนองของเสียงเพียงอย่างเดียว เนื่องจากส่วนใหญ่จะเป็นการใช้การดัดแปลงเสียง ผสมกับท่วงทำนองของเสียงหรือผสมกับผลผลิตจากอวัจนภาษาในรูปแบบต่างๆ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังคงพบการหยุด เพื่อให้เกิดจังหวะ ซึ่งถือเป็นผลผลิตจากท่วงทำนองของเสียงประเภทหนึ่ง

1.2.1 การใช้เสียงดังมากผิดปกติ

พบการใช้เทคนิคการแผดเสียง ให้ดังมากกว่าปกติ (High quantity level) โดยลาล่า ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.21

สถานการณ์ 7.21 : ลาล่าแซวตุ้มหูเพชรของแม่อีด

ลาล่า : ถ้าหายไปอะเสียใจแยเลย ต่างหุอะ เหลื่อมฟ้าบฟ้าบ.... พี่าชวยแนะนำคุณพ่อคุณแม่ คุณน้องให้พี่เค้ารู้จักด้วยคะ

(จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNF 002)

1.2.2 การหยุด (pause) เพื่อให้เกิดจังหวะในการตลก

การหยุด ยังคงเป็นผลผลิตที่สำคัญ ซึ่งใช้ในการแสดงตลกตอนอะเมซิ่งไทยแลนด์ โดยจะใช้ในการรับส่งมุกระหว่างกันของทั้ง อีด ลาล่า และลูลู ใช้เพื่อการแก้มุก ตบมุก และทิ้งจังหวะให้เกิดความขำ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.22-7.23

สถานการณ์ 7.22 : ลูลูและลาล่าเล่นมุกคำคมจีบตัว

ลาล่า : โอ้ย...เดี่ยวๆ จัสโมเมนท์ โอ้ยๆๆ เดี่ยวๆๆ ฝั่งต่อยลาล่า ฝั่งพี่ฝั่ง ฝั่งพี่ฝั่ง

อิด : เอายาหม่องมาเร็ว เอายาหม่องมา

ลาล่า : ต้าๆมานี้เร็ว มาดูฝั่งให้หน่อย ต้าร์อย่าขึ้น ต้าร์มานี้มา

ลูลู : อ้า...อยู่นี้ มากก็มีมือด้วยเหลอพี

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ต้าร์ดู ต้าร์ดู ในดอกไม้มี้มัย ฝั่งพี่ฝั่ง ฝั่งจริงๆพี่ฝั่ง

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : ฝั่งอะไร

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : เพิ่งรู้ว่ารักเธอ

เสียงคนดูกรีด ปรบมือหัวเราะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : น่าจะปล่อยให้มันตายไปเลย

ลูลู : โโกโหะอยู่นั้นแหละว่ามีมือ มันไม่มีเหลอะมืออะ มันมีแต่ตอ นุ่นหนะ ตรงนี้ยัง
เยอะเลย ดูซิ บินว้อเลย ตงเนี่ยะ เยอะมามาเลยตงเนี่ยะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ตออะไร ลูลู

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : ตอแต่นี้จะระเธอโคเดียว

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

เสียงคนดูกรีด ปรบมือหัวเราะ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 3 รหัส CSI 201)

สถานการณ์ 7.23 : อิด ลาล่า และลูลูเล่นมุขเสี้ย้ออมตังค์

ลาล่า : เอ้าพี่ ไปงานตั้งหลายงานจะเป็นปีแล้วนะ พี่ยังไม่ให้เบี้ยเลี้ยงลาล่าเลยเนี่ย

อิด : มันไม่เกี่ยวกับพี่

ลาล่า : เอ้า ถ้าพี่ไม่เก็บเงินลาล่าไว้ แล้วพี่จะเอาเงินไปไว้ไหนอะ เงินลาล่าอยู่ไหน

อิด : พี่ไม่ยากบอกว่าใคร เดี่ยวเขาจะอาย

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : เอ้า ทำไมอะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : มึงดูตาพี่นี่

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อึดมองไปทางเฮียฮ้อ

เสียงคนดูกรีด ปรบมือหัวเราะ

อึด : อันนี้ไม่ได้อำด้วย

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ห้า

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อึด : เฮช เฮช

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : อะไรอะพี่เฮช เฮช

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อึด : มันเป็นอักษรย่อ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : เฮชตัวแรก

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อึด : เฮีย

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : เฮชตัวที่สออะ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อึด : ฮ้อ ที่จริงพี่ไม่ยากพูดสองคำหรอก มันยาว จะพูดเฮชเดียว

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : เฮียเหลอฮ้อะ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อึด : ฮ้อ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

เสียงคนดูกรีด ปรบมือหัวเราะ

ลูลู : พี่ฮ้อะ ขอโทษนะฮ้อะ พี่สนิทกับเฮียเหลอฮ้อะ ถึงได้พูดกับเค้าอย่างงั้นฮ้อะ

อึด : ไม่ค่อยสนิทหรอก ตั้งแต่เข้าบริษัทเฮียบอกว่าจะเจอเราแค่สองครั้ง

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ฮ้อ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลู่อู๋ : ครั้งแร
-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อืด : ตอนเซ็นสัญญา
-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ค่ะ
-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลู่อู๋ : ครั้งที่สองหละคะ
-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อืด : วันที่จะไล่เราออกนี่แหละ นี่ไงอยู่นี่ ไปถามเฮียสิ ว่าเงินอยู่ไหน

ลู่อู๋ : เตี่ยลู่อู๋ตาเอง เฮียคะ ลู่อู๋ตาจิงๆเถอะคะ ตอนไหนจะจ่ายเงินโปงลาสะออกซึกที่
หละคะ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : จบมัยน้อคอนเสิร์ตวันนี้
-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อืด : พูดอย่างงี้เฮียเค้าจะอายมัยเนี่ย พูดอย่างงี้เฮียก็ต้องอาย ถามเฮซเฮซ เฮซเฮซก็
ต้องไปถามเฮลอยู่ดี

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ห้า อะไรอะเฮล
-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อืด : ซ้อ
-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลู่อู๋ : ซ้อ เค็ม แต่ดี
-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

(ภาพคนดูหัวเราะ ปรบมือ กรีด)

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 3 รหัส CSI 202)

1.3 การใช้การดัดแปลงเสียง (speech modification) ร่วมกับการใช้โทนเสียง (speech intonation)

1.3.1 การบีบเสียงแหลมเล็กร่วมการขึ้นเสียงสูงมากกว่าปกติ

ในตอนนี้ยังคงพบการใช้ปรสิตลักษณะนี้ เพราะถือเป็นบุคลิกเฉพาะตัวของลาล่า โดยจะออกเสียงด้วยการบีบกล้ามเนื้อกล่องเสียงให้เป็นเสียงเล็กเสียงน้อย ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เพื่อเลียนแบบการออกเสียงสำเนียงภาษาอังกฤษซึ่งมีโทนเสียงสูงต่ำ โดยมักจะใช้เมื่อต้องการแสดงบทของตนเองที่เป็นสาวลูกครึ่งอินเตอร์ ที่พูดไทยคำอังกฤษคำ โดยเปรียบได้กับมุกตลกประจำตัว ซึ่งจะให้อยู่เกือบตลอดการแสดง แต่ก็พบว่าลาล่านำมาใช้ในการพูดภาษาไทยบ้างเป็นบางครั้งในกรณีที่ต้องการเรียกร้องความสนใจจากผู้ชม ความตลกเกิดจากการใช้ปรสิตในลักษณะที่เกินพอดีด้วยเสียงที่บีบให้แหลมเล็กมากเกินไปทั้งนี้ ปรสิตการบีบเสียงแหลมเล็กร่วมกับการใช้เสียงสูงนี้ มักจะแสดงร่วมกับปรสิตจากอวัจนภาษาอยู่เสมอ (ซึ่งจะอธิบายในเรื่อง ปรสิตที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน ในหัวข้อที่ 3 ต่อไป) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบการทำปรสิตนี้ในระดับวัจนภาษาเพียงอย่างเดียว เพราะไม่ได้กระทำพร้อมกับอวัจนภาษาในระดับที่เกินเลยจึงไม่ถือเป็นปรสิต ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.24-7.26

สถานการณ์ 7.24 : ลาล่านำถุงพลาสติกออกมาเก็บเงินทิป

ลาล่า : ว้าว โอเค ยูโน จัสโมเมนต์ จัสโมเมนต์ โอเค ความอน

ลาล่า วิ่งไปหลังเวที เอาถุงพลาสติกใหญ่ออกมาเก็บเงิน

ลาล่า : ว้าว เวิร์กูด

อีด : มันเตรียมถุงไว้แต่แรกแล้ว

ลาล่า : อ่า ยูโน ซีคแฮนท อ่า หนึ่งร้อย แซงค์กิว

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 101)

สถานการณ์ 7.25 : เควิน ดีโป่งกลางล่องหน

ลาล่า : เควิน ไ้หมายก็อต ว้าว

เควินดีไล้เสียงไปเรื่อยๆ จนออกจากแท่นวางโป่งกลาง

นักแสดง: เฮ้ย

อีด : เขาจะไม่เชื่อก็เพราะมึงตืออย่างนี้แหละ ดีเป็นเพลงให้ฟังหน่อยครับ

เควินดีโป่งกลางล่องหนเป็นเพลง

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 107)

สถานการณ์ 7.26 : โอมเพียง และ จอห์นนี่ เดินไปหาลู่อู ลาล่า เพื่อแยกวง

จอห์นนี่: โอเค อะไรก็ได้

ลาล่า : เย่ อัพทูยู อะยูโน คามอน คามอน จอห์นนี่ โอม ปราไปรี สิปราไปรี

จอห์นนี่และโอมเดินไปหาลาล่าลู่อู

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 108)

1.3.2 การดัดแปลงเสียง โดยใช้เสียงลมร่วมกับการขึ้นเสียงสูงมากกว่าปกติ

การใช้เสียงลมในการออกเสียงถือเป็นการดัดแปลงเสียง หรือ speech modification อีกลักษณะหนึ่ง เพราะเป็นการทำให้มีลมออกมามากกว่าปกติ โดยในตอนอะเมซิ่งไทยแลนด์นี้ พบผลิตประเภทนี้ ในการออกเสียงคำว่า “หา” เกือบทุกครั้ง ผู้วิจัยเห็นว่า คงเป็นเพราะเสียง /ห/ เป็นพยัญชนะเสียงลมอยู่แล้ว จึงทำให้สามารถใช้ลมเพิ่มขึ้นได้มากกว่าปกติในการออกเสียง ผนวกกับการขึ้นเสียงสูงเข้าไป ทำให้เกิดความเกินเลยได้ง่าย ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.27-7.30

สถานการณ์ 7.27 : อี้ด ให้ ลาล่า ช่วยไปคุยกับลู่อู

อี้ด : ฟังมาไลล์ส

ลาล่า : ห่า

อี้ด : ฟังบรู๊เรื่องเลย ไปคุะมันสิส

ลาล่า : ห่า

อี้ด : ไปคุะมันสิส

ลาล่า : ห่า

อี้ด : ไปคุยกับมันสิ ยืนหน้าบั้งอยู่นี้แหละ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 121)

สถานการณ์ 7.28 : ลาล่า ถามอี้ดเรื่องชื่อ โอมเพียง

ลาล่า : ชื่ออะไร คุณคนนนั้น

อี้ด : ตรีอไรตรีะ ตรีอไร

โอม : ชะมาชะมองโอม

ลาล่า : ห่า

ลู่อู : อะไรอะ

อี้ด : ชะมาชะมองโอม ชะมา ชำมองก็คือผมชื่อ ชะมาชะมองโอมก็คือ

ผมชื่อโอม ครับ
(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 122)

สถานการณ์ 7.29 : อี๊ดพยายามคุยเป็นภาษาอังกฤษกับ ลาล่า

อี๊ด : วัดอิดอินอะแมน ซะเวนนี
ลาล่า : โน่ ไอ่ ได้นสปีคพูยู
อี๊ด : สะมาชิ สะมาชิ สะมี๊าส
ลาล่า : วิ้าย อิสสะคอนเสิร์ตโปงกลางสะออน
อี๊ด : ฟังมาไลล์ล
ลาล่า : หี้า
อี๊ด : ฟังมาไลล์ล
ลาล่า : หี้า

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 123)

สถานการณ์ 7.30 อี๊ด และลาล่า แช่วเฮียเรื่องออดังค์

อี๊ด : พี่ไม่ยากบอกว่าใคร เตี้ยวเขาจะอาย
ลาล่า : เอ้า ทำไมอะ
อี๊ด : มึงดูตาพี่นี่
อี๊ด : อันนี้ไม่ได้อำด้วย
ลาล่า : หี้า
อี๊ด : เฮช เฮช

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 124)

1.2.1 การบิบเสียงแหลมเล็ก และขึ้นเสียงสูงร่วมกับการเน้นจังหวะรัวเร็วมากกว่าปกติ

มีการใช้จังหวะ (Rhythm) ที่รัวเร็ว ประกอบกับการใช้เสียงสูง (High pitch level) ในการออกเสียงคำ ได้แก่ คำว่ามากมาย จะออกเสียงเป็นมั่งมั่ง ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.31-7.32

สถานการณ์ 7.31 : ลาล่า ถามชื่อคุณพ่อ คุณแม่อี๊ด

พ่อ : ชื่อบุญตัน

ลาล่า : ฮ่าๆๆ บุญทัน บ้านนอกม๊กม๊ก แม่ชื่ออะไรคะ
 อัด : แม่ชื่ออะไรครับแม่-ชื่อหงส์
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSI 101)

สถานการณ์ 7.32 : อัดถามถึงชื่อวงใหม่ของลาล่าที่จะแยกตัวออกไป

อัด : มีชื่อวงรียังหละ
 ลูลู่ : มีแล้วฮะ
 อัด : วงอะไร
 ลูลู่ : ไปกลางสะออนกว่าม๊กม๊ก

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSI 102)

1.2.2 การดัดแปลงเสียงโดยเติมเสียงเสียดแทรกคือ /ส/ ท้ายพยางค์ ร่วมกับการ ขึ้นเสียงสูงมากกว่าปกติ

ในตอนอะเมซิ่ง ไทยแลนด์นี้ ผู้วิจัยพบว่า มีผลผลิตจากการใช้เสียงลม คือ เสียง /ส/ เติมเข้าไปท้ายประโยคเพื่อเลียนแบบเสียง /s/ ในภาษาอังกฤษอยู่เป็นจำนวนมาก โดยพบว่าลาล่าจะเป็นตัวที่ใช้ผลิตลักษณะเช่นนี้ ใช้เมื่อต้องการสร้างให้คำหรือประโยคนั้นๆ มีลักษณะที่เลียนแบบ (pastiche) ภาษาอังกฤษ เนื่องจากคำในภาษาอังกฤษนั้นมีการเติมเสียง /s/ ท้ายพยางค์เมื่อต้องการให้เป็นพหูพจน์ ในขณะที่ภาษาไทยไม่มีจึงเป็นวิธีหนึ่งในการบิดเบือน ไวยากรณ์ภาษาไทย จึงทำให้เกิดความตลกขบขัน ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.33 -7.35 (ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังพบการใช้ผลิตนี้ ในระดับร่วมกับอวัจนภาษา ซึ่งจะทำการอธิบายต่อไปในหัวข้อที่ 3)

สถานการณ์ 7.33 : ลาล่า แต่งตัวให้คุณพ่อคุณแม่

อัด : ตู มั่นจะทำกับพอกับแม่มั่น มั่นจะให้เหมือนตัวเองนะดูสิ เอละ
 ลาล่า : แดดดีใส่กระโปรงสี มามีใส่กุหลาบสี อะยุโนดิสอิด ฟลาวเวอร์อะยุโน
พาวหุริส
 อัด : กล้าใส่เหรอหนะ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 224)

สถานการณ์ 7.34 : อัดแซวเรื่องการแต่งตัว คุณพ่อคุณแม่ ลาล่า

ลาล่า : อะยุโน นีคาคหัวใส่ไปเลียส เย้ อ่า โอเค

อิด : หันไปสิ ฮีม..ทั้งหน้าดอกไม้เท่ากันเลยนี่ ปรีอ.

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 225)

สถานการณ์ 7.35 : อิด ลาล่า บอกให้จอห์นนี่เป่าแคน

อิด : เริ่มๆ เริ่มเลยคะ สาม

ลาล่า : โอเคอะ จอห์นนี่ อะยูโน จะเล่นแจ๊นส์

อิด : เป่าเลย

ลาล่า : ว่าย...อะยูโนให้จอห์นนี่อะจะเล่นแจ๊นส์เอฟวีบาดี

อิด : จะเล่นแจ๊น เริ่มเลยครับ สาม สี่

จอห์นนี่เป่าแคน

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 226)

2. ประสาทที่เกิดจากอวัจนภาษา (Para Non-verbal Language)

2.1. ประสาทที่เกิดจากรูปลักษณ์ภายนอก (Appearance)

ในตอนอะเมซิ่ง ไทยแลนด์ ผู้วิจัยพบประสาทที่เกิดจากรูปลักษณ์ภายนอก คือ ประสาทจากเครื่องประดับและเครื่องแต่งกายในลักษณะที่เกินจากลักษณะปกติ ได้แก่ การตัดดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่มากเกินไปอย่างเห็นได้ชัดของลาล่าและจีจี ซึ่งมีลักษณะเป็นปรสิตถาวร (Obligatory Parasite) เพราะจะปรากฏอยู่เสมอตลอดเวลาที่แสดง (ยกเว้นบางครั้งที่ต้องแสดงเป็นตัวละครอื่น) และยังมีกรนำดอกไม้ซึ่งเป็นปรสิตถาวรของลาล่า มากกลายเป็นปรสิตชั่วคราวของแม่ลาล่า เพื่อให้ประกอบมุกตลกที่ให้แม่ลาล่าเลียนแบบการแต่งกายของเธอ ดังปรากฏในภาพที่ 7.1 ถึง 7.3 นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มประสาทจากเครื่องแต่งกายของลูลู คือ ใส่รองเท้าดำนา (พาสติกสีแดง) ซึ่งไม่เข้ากับชุดนางรำจึงถือเป็นปรสิตการสื่อสารจากการแต่งกาย ดังปรากฏในภาพที่ 7.4

ปรลิตจากเครื่องแต่งกายที่มีลักษณะเกินเลยกว่าปกติ

การตัดดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่
มากตลอดการแสดง

ภาพที่ 7.1 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNA 001)

การติดดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่
มากตลอดการแสดง

ภาพที่ 7.2 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNA 002)

การติดดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่
มากเกินไป

ภาพที่ 7.3 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNA 003)

การแต่งกายโดยใช้ของไม่เข้าพวก

ภาพที่ 7.4 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNA 004)

2.2 ประสิทธิภาพที่เกิดจากการแสดงออกทางสีหน้าและดวงตา (Facial Expression and use of eyes)

ในตอน อะเมซิ่งไทยแลนด์นี้ ผู้วิจัยไม่พบการใช้ประสิทธิภาพจากสีหน้าและแววตาเพียงอย่างเดียวในการแสดง เนื่องจากการใช้สีหน้าและแววตาที่พบในตอนนี้ จะสัมพันธ์กับการใช้ประสิทธิภาพโดยวัจนภาษา คือ การดัดแปลงเสียงและท่วงทำนองของเสียง ที่จะแสดงไปพร้อมๆกันอยู่เสมอ (ซึ่งผู้วิจัยจะได้อธิบายเรื่อง ประสิทธิภาพที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน ในหัวข้อที่ 3 ต่อไป)

2.3 ประสิทธิภาพที่เกิดจากการเคลื่อนไหวและท่าทางของร่างกาย (Gesture and Posture)

ในตอนอะเมซิ่ง ไทยแลนด์นี้ ผู้วิจัยยังคงพบการใช้ประสิทธิภาพจากท่าทางและการเคลื่อนไหว ด้วยการเพิ่มระดับของที่เกินจริงจากการเคลื่อนไหวปกติเข้าไป แต่พบในจำนวนที่น้อยลงกว่าเดิมมาก เนื่องจากเนื้อหาของตอนนี้เป็นการเล่นแซ่บที่เล่นเป็นศิลปะจากภาคต่างๆมาแสดงความสามารถ ลาล่า ลูลูจึงไม่มีโอกาสทำประสิทธิภาพมากนัก ทั้งนี้ประสิทธิภาพที่พบส่วนใหญ่จะทำโดยจีจี เพราะถูกวางบทให้ออกมาเต้นแรกร และคอยแย่งซีนเพื่อนๆ ดังนั้นจึงมีโอกาสดูประสิทธิภาพด้วยการเต้น โดยพบลักษณะของการที่จีจีลุกขึ้นมาเต้น หรือเต้นไม่ยอมหยุดหลังจากที่เพลงจบไปแล้ว ซึ่งลักษณะที่เกินเลยเหล่านี้ จัดเป็นประสิทธิภาพสื่อสาร ดังปรากฏในภาพที่ 7.5-7.7

ปรลิตจากท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกายที่มากกว่าปกติ

จู่จี้จี้ก็เต้นอย่างสุดเหวี่ยง
ขึ้นมาแบบไม่มีสาเหตุ

ภาพที่ 7.5 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNG 001)

จี้จี้เต้นสุดเหวี่ยงหลังจาก
เล่นมุกจบ

ภาพที่ 7.6 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNG 002)

จี้จี้วิ่งเข้ามาเต้นสั้นตัวอย่าง
แรง แทรกขณะที่แดนเซอร์
กำลังเต้น

ภาพที่ 7.7 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNG 003)

3. ประสิทธิภาพที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน

ผู้วิจัยพบว่าในการแสดงตอน อะเมซิ่งไทยแลนด์นั้น ประสิทธิภาพส่วนใหญ่ จะเกิดจากใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาที่แสดงออกร่วมกันในคราวเดียว โดยจะทำการขยายทั้งการใช้เสียงพูด (Vocal Qualifier) และการขยายสีหน้า แววตา และท่าทางการเคลื่อนไหว (Action Qualifier) ให้มีระดับที่มากกว่าปกติ เช่น ใช้วิธีการทำประสิทธิภาพด้วยการดัดแปลงเสียง ร่วมกับประสิทธิภาพจากท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และการเคลื่อนไหวร่างกายที่มีระดับมากกว่าปกติไปพร้อมๆกันในคราวเดียว ซึ่งเมื่อใช้ประสิทธิภาพทุกอย่างประกอบกัน ก็จะมีประสิทธิภาพระดับความเกินเลยได้มากขึ้น นำไปสู่การละเมิดความหมายในระดับปกติ จึงความตกลงขบขันขึ้น

โดยในระดับของประสิทธิภาพจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกันนั้น ผู้วิจัยพบลักษณะประสิทธิภาพตามรายละเอียดดังนี้

3.1 ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียงและการใช้ท่วงทำนองของเสียงร่วมกับการแสดงสีหน้าและแววตาที่มากกว่าปกติ ได้แก่

3.1.1 การบีบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูง ร่วมกับการแสดงสีหน้าและแววตาที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.36-7.39

สถานการณ์ 7.36 : ลาล่าเรียกพ่อแม่ให้ไหวตัว

อ๊อด : มีพ่อแม่ด้วยหรือ โห...กูอยากเห็น เร็วๆ อู๋อยากเห็น อยากเห็นเร็ว อยู่ไหนนี่ อยู่ไหน เร็ว มึงพามาเลยเร็ว

ลาล่า : แดดดี ม่ามี แดดดี ม่ามี ไชว์แฮนด์ฟรีส

อ๊อด : ดูมันเรียกพ่อแม่

ลาล่า : อยู่ไซส์ ไชว์มือขึ้นสูงส์ๆ

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทรสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

ภาพที่ 7.8 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 105)

สถานการณ์ 7.37 : ลาล่า ทักทาย ผู้ชม แบบภาษาไทยปนอังกฤษ

ลาล่า : อ่า ยูโน อะจัสมอนเมนท์ ให้พี่ลาล่าส์ ทักทายเอวีบาดีส์ก่อนโอเค จัสโมเมนท์
ว้าว โอ ทูเดย์ โอ วอนนา แฮฟป็น

อีด : ถูกพายมันเข้ากับชุดมากเลย ต่อเลยจ้า

ลาล่า : โอเค โอ แฮฟป็น แอท คอนเสิร์ตโปงกลางสะออน แอท อิมแพคอารีน่า ใ้ว้าว อีส
เซอร์ไพรส์เอวีบาดี ใ้มายก๊อต อะเมซิ่ง ใ้ ยูโน โอชาวด์เช็คเอวีบาดี ออน
เดอะเลฟ อารียูเรดี วู้...ว้าว...อะเมซิ่ง ยูโนโอแฮฟป็นต้นต้นส์ โอเค

อีด : ถูอะปวดหัวกับมึงจริงๆเลย

ลูลู่ : อะไรอะคะ

อีด : ต้นต้นส์

ลาล่า : แซงคี้ว ออนเดอะไรท์ อารียูเรดี ใ้ ใ้ มายก๊อต เซอร์ไพรส์ หลีกนิตส์
ว้าว...หม่องกลางเด้อ

อีด : หม่องกลางเด้อ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 102)

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

ภาพที่ 7.9 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CNF 001)

สถานการณ์ 7.38 : ลาล่า ชวนลูลู่ ทักทายผู้ชม

ลาล่า : โอเค เวรีเซอร์ไพรส์เอวีบาดี ยูโน โอ แฮฟป็น ต้นต้นส์มากๆโอเค ว้าว เอวีบาดี
คอนเสิร์ตโปงกลางสะออนแอนด์ลูลู่ อารียูชาวด์เช็คเอวีบาดี อารียูคออนเดอะ
แอปปี คอนเสิร์ตโปงกลางสะออน อายูโนเดอะชิตดาว ข้างล่าง โอเค ลูลู่อันเดอร์ส

แดนที่วิวายูลู่ ไอสปีคหุยุ ยูชาวด์เช็คเอวีบาดี้ออนเดอะเลฟ ออนเดอะไรท์ อีสสะ
หม่องกลางส์ ไอเค้

ปรลิตจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

ภาพที่ 7.10 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 103)

สถานการณ์ 7.39 : อี้ดสงสัยว่า ลู่ เข้าใจที่ลาล่าพูดได้ยังไง

ลาล่า : ไอเค้ ลู่ยูโน อาร์ยูโน ยูลิสซึนมี อาร์ยูได้นันเดอรัสแดนท์ ไอสปีคอัฟหุยุ อาร์ยู
ชาวด์เช็คเอวีบาดี้อาร์ยูลคออนเดอะเอปปี ออนเดอะรันนี่ ยูโน อะ ว้าว คอนเสิร์ต
โปงกลางสะออน แอท อิมแพคอารีน่า ยูอันเดอรัสแดนท์ไอเค้ลู่

ลู่ : อี้

อี้ด : ฟังกันรู้เรื่องได้ไงเนี่ย

- ปรลิตจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การจับปากจับคอเวลาพูด

ภาพที่ 7.11 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 104)

3.1.2 การดัดแปลงเสียงโดยเติมเสียงเสียดแทรกคือ /ส/ ทำยพยางค์ และการขึ้นเสียงสูง ร่วมกับการแสดงออกด้วยสีหน้าและแววตาที่มากกว่าปกติ

ผู้วิจัยพบว่า มีผลผลิตจากการใช้เสียงลม คือ เสียง /ส/ เติมเข้าไปท้ายประโยคเพื่อเลียนแบบเสียง /s/ ในภาษาอังกฤษอยู่เป็นจำนวนมาก โดยพบว่าลาล่าจะเป็นตัวที่ใช้ผลิตลักษณะเช่นนี้ ใช้เมื่อต้องการสร้างให้คำหรือประโยคนั้นๆ มีลักษณะที่เลียนแบบ (pastiche) ภาษาอังกฤษ เนื่องจากคำในภาษาอังกฤษนั้นมีการเติมเสียง /s/ ทำยพยางค์เมื่อต้องการให้เป็นพหูพจน์ ซึ่งลาล่ามักทำผลิตลักษณะนี้ ร่วมกับการใช้สีหน้า และท่าทางในระดับที่มากกว่าความเป็นจริง ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.40-7.41

สถานการณ์ 7.40 : ลาล่า เล่นมุขเป็น ภาษาอังกฤษ เพื่อรับทาบ

- ลาล่า : อ่า ยูโน ซิคแฮนท์ อ่า หนึ่งร้อย แซงคี้กิว อีส สะ พวงมาลัยส์ เย
ฮ้า ฮ่าๆๆๆ เย แซงคี้กิว
- อีด : ขอโทษนะครับ เดี่ยวผู้ชมจะหาว่านัดกัน ไม่ได้นัดนะครับ
โอเคครับ ขอขอบคุณครับ
- ลูลู : กอฝ่านี่ขอลูลูนะ
- อีด : ขออนุญาตนะครับ เด็กๆเขาน่ารักมากๆ เหมือนไปหลายๆจังหวัด เด็กๆ
ก็ให้กำลังใจแรงใจกับพวกเรา
- ลาล่า : โอเค พายไว้ก่อนเดี่ยวเสียดส์
- อีด : พายไว้ก่อนเดี่ยวเสียด
- ลาล่า : อ่า ยูโน อะจิสโมนเมนท์ ให้พี่ลาล่าส์ ทักทายเอวีบาดีส์ก่อนโอเค
จิสโมนเมนท์ ว้าว โอ ทูเดย์ โอ วอนนา แสฟปีน
- อีด : ฤงพายมันเข้ากับชุดมากเลย ต่อเลยจ้า
- ลาล่า : โอเค โอ แสฟปีน แอท คอนเสิร์ตโปงกลางสะออน แอท อิมแพคอารีน่า
ไ้ว้าว อีสเซอร์ไพรส์เอวีบาดี ไ้มายก๊อต อะเมซิ่ง ไ้ ยูโน ไอชาวด์เซ็ค
เอวีบาดี ออนเดอะเลฟ อาร์ยูเรดี วู้...ว้าว...อะเมซิ่ง ยูโนไอเฮฟปีน
ตี้นตันส์ โอเค
- อีด : กุละปวดหัวกับมึงจริงๆเลย
- ลูลู : อะไรอะคะ
- อีด : ตื้นตันส์
- ลาล่า : แซงคี้กิว ออนเดอะไรท์ อาร์ยูเรดี ไ้ ไ้ มายก๊อต เซอร์ไพรส์ หลีกนิตส์

ว้าว...หม่องกลางเคื้อ

อีด : หม่องกลางเคื้อ

ปรลิตจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบพสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

ภาพที่ 7.12 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 221)

สถานการณ์ 7.41 : ลาล่า ขวนลูลู่ ทักทายผู้ชม

ลาล่า : โอเค เวรี่เซอร์ไพร์สเอวีบาดี ยูโน โอ เฮฟปีน ตื่นตื่นส์มากๆโอเค ว้าว
เอวีบาดี คอนเสิร์ตโปงกลางสะออนแอนด์ลูลู่ อาร์ยูชาวด์เช็คเอวีบาดี
อาร์ยูคอคออนเดอะแอปปี คอนเสิร์ตโปงกลางสะออน อายูโนเดอะชิต
ดาว ซ้างล่าง โอเค ลูลู่ยูอันเดอร์สแตนท์วิายลูลู่ ไอสปีคยู ยูชาวด์
เช็คเอวีบาดีออนเดอะเลฟ ออนเดอะไรท์ อิสสะหม่องกลางส์ โอเค

ปรลิตจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบพสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

ภาพที่ 7.13 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CSM 222)

3.2 ประสิทธิภาพการดัดแปลงเสียงและการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.2.1 การบิบบเสียงแหลมเล็กและการใช้เสียงสูงร่วมกับการแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.42

สถานการณ์ 7.42 : ลาล่าให้พ่อแม่ให้โซว์ท่าโลมาสะออน

ลาล่าและพ่อกับแม่เต้นท่าโลมาสะออน

ลาล่า : ว้าวเว่ก๊าด แดดดี มามี ไอเค้

อีด : ตูมันทำกับพ่อกับแม่ แทนที่จะเชิดชู ดั้นให้ทำเหมือนตัวเอง

ลาล่า : อายุเรดดี

แม่ : เยส

เสียงคนดูปรบมือหัวเราะ กรีด

- ประสิทธิภาพท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 7.14-7.16 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 106)

3.3 ประสิทธิภาพการดัดแปลงเสียงและการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.3.1 การบิบบเสียงแหลมเล็กและการใช้เสียงสูงร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 7.43

สถานการณ์ 7.43 : ลาล่าเล่นมุก ผี้ง เพื่อจับตาร์

ลาล่า : ไ้อัย...เดี่ยวๆๆ จัสโมเมนท์ ไ้อัยๆๆ เดี่ยวๆๆ ผี้งต๋อยลาล่า ผี้งพี่ผี้ง
ผี้งพี่ผี้ง

อีด : เอายาหม่องมาเร็ว เอายาหม่องมา

ลาล่า : ต้าๆมานี้เร็ว มาดูผี้งให้หน่อย ต้าร์อย่าขึ้น ต้าร์มานี้มา

จูลู่ : อ้า...อยู่เนี่ย มากก็มีมือด้วยเหลือพี
 ลาล่า : ตำรดู ตำรดู ในดอกไม้มียัย ผึ้งพีผึ้ง ผึ้งจริงๆพีผึ้ง
 อี้ด : ผึ้งอะไร
 ลาล่า : เพิ่งรู้ว่ารักเธอ
 เสียงคนดูกรีด ปรบมือหัวเราะ

- ปรลิตจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

- ปรลิตจากท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 7.17-7.20 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 3 รหัส CST 111)

ผู้วิจัยพบว่าปรลิตที่เกิดขึ้นในดวบทเหล่านี้ เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งไปกลางสะ
 ออนใช้ในการสร้างความตลกขบขันให้เกิดขึ้น อาจกล่าวได้ว่าลักษณะปรลิตจากวัจนภาษา
 และอวัจนภาษาที่เกิดขึ้น ถือเป็นลักษณะเด่นในการแสดง เพราะถูกวางให้เป็นบุคลิกประจำของ
 ตัวแสดงหลักทั้งสองตัว เพราะการเปล่งเสียงในลักษณะดังกล่าวจะมีลักษณะที่บิดเบือน หรืออยู่ใน
 ระดับที่มากกว่าปกติ จึงเป็นไปตามเงื่อนไขของเรื่องตลก ที่กล่าวว่าคนเราจะเกิดอารมณ์ขันได้ เมื่อ
 เราพบลักษณะต่างๆที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ

ส่วนที่ 2 ปรสิทที่เกิดขึ้นระดับการนำเสนอวีซีดี หรือภายนอกตัวบท (Ectoparasite) ได้แก่

ในสื่อวีซีดีนั้น เนื้อหาในการแสดงตลกยังคงถือเป็นตัวบทหลักที่ผู้รับสารต้องการรับชม ส่วนการประกอบสร้างส่วนอื่นเข้ามาเช่น การเพิ่มภาพไตเติ้ล กราฟฟิก การตัดต่อภาพ การซูม กล้อง ถือเป็นปรสิทหรือลักษณะข้างเคียงที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จากการแสดงตลกซึ่งเป็นตัวบทหลัก ทั้งนี้ในการศึกษาปรสิทในระดับการนำเสนอ นั้น จะพบปรสิทในช่วงข้อมูลที่มีการแสดงตลกเกิดขึ้น ได้แก่

1. การใช้ตัดต่อภาพ และการใช้มุมกล้อง ให้เห็นการเล่นมุกตลกต่างๆของนักแสดงอย่างชัดเจน

การใช้เทคนิคทางด้านกล้องและการตัดต่อ เช่น เลื่อนมุมกล้อง เลื่อนภาพ หรือการซูมกล้อง การแพนกล้อง ซึ่งถือเป็นลักษณะข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอการแสดงในรูปแบบวีซีดี โดยปรสิทลักษณะนี้จะช่วยให้เนื้อหาการแสดงมีความน่าสนใจมากขึ้น เนื่องจากในการบันทึกภาพวีดีโอนั้น จะสามารถใช้เทคนิคต่างๆด้านการถ่ายภาพ เช่น การ ซูมกล้อง การแพนกล้อง หรือการบันทึกภาพหลายมุม ซึ่งเมื่อนำภาพดังกล่าวมาตัดต่อลงบนวีซีดี จะสามารถทำให้ผู้ชมที่บ้าน ที่ไม่ได้เข้าไปชมการแสดงสด ณ สถานที่จริง มีโอกาสในการเห็นภาพในระยะใกล้ หรือภาพในมุมที่ชัดเจน ที่นักแสดงเล่นมุกตลกไม่ว่าจะจากคำพูดหรือกิริยาท่าทาง จึงช่วยเสริมให้เห็นมุกตลกนั้นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น(ถูกเร้าให้ตลกได้ง่ายขึ้น) ทำให้การชมจากวีซีดีได้อรรถรสเพิ่มมากขึ้น เมื่อเทียบกับการชมจากสถานที่จริง ดังปรากฏในภาพที่ 7.21 ถึง 7.17

การตัดสลับภาพระยะไกลและระยะใกล้ เพื่อให้เห็นบรรยากาศการร่วมสนุกของคนดูที่เป็นส่วนหนึ่งของมุกตลก

ภาพที่ 7.21-7.24 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEV 001)

การซูมกล้องและตัดสลับภาพไปมา เพื่อให้เห็นเด็กซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมุก และปฏิกิริยาของอดีตที่มีต่อมุกตลกที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 7.25-7.28 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEV 002)

การประชุมกลุ่ม แพนกล้อง และตัดภาพระยะใกล้ไกล เพื่อให้เห็นมุกตลกของลาล่าที่ใช้คำคมในการ
จับต๋าร์

ภาพที่ 7.29-7.32 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEV 003)

การประชุมกลุ่ม เพื่อให้เห็นความตลกจากรองเท้าของลูลู่

ภาพที่ 7.33-7.36 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEV 004)

การตัดสลับภาพไปมา เพื่อให้เห็นปฏิกิริยาของแต่ละคนในมุกตลกที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 7.37-7.41 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEV 005)

การประชุมกลุ่มและตัดสลับภาพให้เห็นมุกตลกจากความกระอักกระอ่วนใจ ที่อาจารย์สอนเป่าปี่(อม
ปี่)แล้วจะให้ฮึดอมต่อ

ภาพที่ 7.42-7.45 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEV 006)

การประชุมกลุ่มและตัดสลับภาพให้เห็นมุกตลกจากการให้จี้จี้สาริตการรามโนราห์

ภาพที่ 7.46-7.49 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEV 007)

การซูมกล้องและตัดสลับภาพให้เห็นมุกตลกจากการเลียนแบบจินตหราของล่าล่า

ภาพที่ 7.50-7.53 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEV 008)

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ในตอนอะเมซิ่ง ไทยแลนด์นี้ ไม่พบปรสิตจากการซูมกล้อง หรือการใช้มุกกล้อง ที่เสริมให้ปรสิตโดดเด่น หรือชัดเจนขึ้นมากเท่าใดนักเหมือนตอนไลฟ์ อิน บางกอก และเดอะโชว์มาลโกสะออน

2. การใช้การตัดต่อภาพและเสียงของผู้ชมในการแสดงจริงมาแทรก (insert) ในสื่อวีซีดี

การตัดต่อเอาภาพคนดูที่กำลังชมการแสดงในสถานที่จริงมาแทรกไว้ในเนื้อหาการแสดงนั้น ถือเป็นลักษณะข้างเคียงรูปแบบหนึ่งที่เพิ่มขึ้นมาในการนำเสนอวีซีดี โดยภาพที่เพิ่มเข้ามานั้น จะปรากฏ 2 ลักษณะคือ

2.1 ภาพคนดูที่เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงบนเวที

ในตอนอะเมซิ่งไทยแลนด์นั้น จะมีมุกตลกที่อึดดึงคนดูเข้ามามีส่วนร่วม นั่นก็คือเหล่าพ่อแม่ของนักแสดง ซึ่งในตอนนี้ ต้องเป็นส่วนหนึ่งของมุกตลกที่เกิดจากการแสดงความสามารถ ทั้งนี้ การตัดต่อภาพให้เห็นคนเหล่านั้นที่เป็นส่วนหนึ่งของมุก จึงช่วยเพิ่มอรรถรสให้คนดูเห็นภาพผู้ที่ถูกแซวได้ชัดเจนขึ้น ดังปรากฏในภาพที่ 7.64

สถานการณ์ : อึดกล่าวแนะนำพ่อแม่ตนเอง กล้องจึงซูมภาพไปที่แม่ของอึด

ภาพที่ 7.54 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEA 101)

2.2 ภาพบรรยากาศคนดูในสถานที่จริง

มีการแทรกภาพคนดูที่กำลังชมการแสดงอยู่ในสถานที่จริงเป็นระยะๆ ทั้งภาพกว้างที่ทำให้เห็นจำนวนคนดู และภาพคนดูในระยะใกล้ เพื่อให้เห็นอาการของคนดูที่หัวเราะอย่างสนุกสนาน เวลานั้นนักแสดงเล่นมุกบนเวที ดังปรากฏในภาพที่ 7.55 ถึง 7.56

ภาพมุมกว้าง ให้เห็นจำนวนผู้ชมและบรรยากาศโดยรวม

ภาพที่ 7.55 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEA 201)

ภาพระยะกลางเห็นคนดูที่กำลังหัวเราะกับมุกตลกบนเวที

ภาพที่ 7.56 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEA 202)

ภาพระยะใกล้เห็นคนดูที่กำลังหัวเราะกับมุกตลกบนเวที

ภาพที่ 7.57 – 7.58 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEA 203 และ CEA 204)

ภาพที่ 7.59 – 7.60 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEA 205 และ CEA 206)

ภาพที่ 7.61 – 7.62 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 3 รหัส CEA 207 และ CEA 208)

โดยสรุปจากการวิเคราะห์เรื่องประสิทธิภาพสื่อสารในการแสดงตลกผ่านสื่อวีซีดีของโปงลาง สะออนตออะเมซิ่ง ไทยแลนด์ นั้น ผู้วิจัยพบว่ามีลักษณะที่เกิดขึ้นข้างเคียง หรือเกินเลย จากตัว บท ซึ่งเป็นลักษณะของประสิทธิภาพสื่อสาร สามารถสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นในระดับเนื้อหาการแสดง หรือภายในตัวบทตัวบท ได้แก่

1. ประสิทธิภาพสื่อสารที่เกิดจากวจนภาษา (Para verbal language) ได้แก่
 - 1.1 ประสิทธิภาพสื่อสารที่เกิดจากการดัดแปลงเสียง (Speech Modification)
 - 1.1.1 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะเหมือนคนพูดไม่ชัด
 - 1.1.2 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะคล้ายคำในภาษาต่างๆ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร
 - 1.2 ประสิทธิภาพสื่อสารที่เกิดจากการใช้ท่วงทำนองของเสียง (Speech Intonation)
 - 1.2.1 การใช้เสียงดังมากกว่าปกติ
 - 1.2.2 การหยุด (pause) เพื่อให้เกิดจังหวะในการตลก
 - 1.3 ประสิทธิภาพสื่อสารที่เกิดจากการดัดแปลงเสียง (Speech Modification) ร่วมกับการใช้ท่วงทำนองของเสียง (Speech Intonation)
 - 1.3.1 การบีบเสียงให้มีลักษณะแหลมเล็กร่วมกับการใช้เสียงสูงมากกว่าปกติ
 - 1.3.2 การดัดแปลงเสียงโดยใช้เสียงลมร่วมกับการขึ้นเสียงสูงมากกว่าปกติ
 - 1.3.3 การดัดแปลงเสียงโดยเพิ่มเสียงเสียดแทรก /ส/ร่วมกับการขึ้นเสียงสูงมากกว่าปกติ
2. ประสิทธิภาพสื่อสารที่เกิดจากอวจนภาษา (Para Non-verbal language) ได้แก่
 - 2.1 ประสิทธิภาพที่เกิดจากรูปลักษณ์ภายนอก (Appearance)
 - 2.1.1 ลาล่าทัดดอกไม้ที่หูซึ่งมีขนาดใหญ่เกินกว่าปกติ
 - 2.1.2 จี๊ดติดดอกไม้ขนาดใหญ่เกินกว่าปกติที่หน้าอก
 - 2.1.3 ลูกูใส่รองเท้าทำนา 1 ซ้าง กับชุดนางรำ
 - 2.2 ประสิทธิภาพที่เกิดจากการแสดงออกทางสีหน้าและแววตา (Facial Expression and use of eyes)

ผู้วิจัยไม่พบประสิทธิภาพที่เกิดจากการแสดงออกทางสีหน้าและแววตาเพียงอย่างเดียวในตอนอะเมซิ่งไทยแลนด์ เนื่องจากประสิทธิภาพจากการแสดงออกทางสีหน้าและแววตาจะเกิดร่วมกับประสิทธิภาพจากวจนภาษาด้วยทุกครั้ง
 - 2.3 ประสิทธิภาพที่เกิดจากการเคลื่อนไหวและท่าทางของร่างกาย (Gesture and Posture)
 - 2.3.1 การเพิ่มระดับของการเคลื่อนไหวและท่าทางต่างๆของร่างกายในระดับที่มากกว่าปกติ

2.3.2 การเดินเป็นชุดอย่างสุดเหวี่ยงหลังจากที่เล่นมุกจบ

3. ประสิทธิภาพที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน ได้แก่

3.1 ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียงและการใช้ท่วงทำนองของเสียงร่วมกับการแสดงสีหน้าและแววตาที่มากกว่าปกติ ได้แก่

3.1.1 การบีบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูง ร่วมกับการแสดงสีหน้าและแววตาที่มากกว่าปกติ

3.1.2 การดัดแปลงเสียงโดยเติมเสียงเสียดแทรกคือ /ส/ ทำยพยางค์ และการใช้เสียงสูง ร่วมกับการแสดงสีหน้าและแววตาที่มากกว่าปกติ

3.2 ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียงและการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.2.1 การบีบเสียงแหลมเล็กและการใช้เสียงสูงร่วมกับการแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.3 ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียงและการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.3.1 การบีบเสียงแหลมเล็กและการใช้เสียงสูงร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นภายนอกตัวบท หรือระดับการนำเสนอวิธีดี ได้แก่

1. ประสิทธิภาพการใช้เทคนิคการติดต่อ และการใช้มุกล้อให้เห็นการแสดงตลกของนักแสดงบนเวทีได้ชัดเจนขึ้น
2. ประสิทธิภาพที่เกิดจากการติดต่อแทรกภาพคนดูแสดงปฏิกิริยาตลกเวลาชมการแสดง หรือมีส่วนร่วมร่วมกับมุกตลกของนักแสดง